

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a személyesen eljár felperesnek a főosztályvezető jogtanácsos által képviselt Nyugdíjfolyósító Igazgatóság alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2006. szeptember 11-én kelt 28.M.2650/2006/3. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 4. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 28.M.2650/2006/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az alperes a 2005. október 26-án kelt határozatával a 2004. október 1-jétől 2005. október 31-ig jogalap nélkül felvett 500.279 forint visszafizetésére kötelezte a felperest a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 84. §-ának /2/ bekezdése alapján. A felperes fellebbezése folytán eljár alperes igazgatója a 2006. január 31-én kelt módosított határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Ezt követően a felperes kérelme alapján az alperes igazgatója méltányossági jogkörben 2006. március 28-án kelt határozatával a tartozást 300.000 forintra mérsékelte és havi 5000 forint részletfizetési kedvezményt biztosított a felperes számára. Az eljár társadalombiztosítási szervek határozataikat arra alapították, hogy a felperes a Tny. 97. §-ának /3/ bekezdésébe ütközően elmulasztotta magyarországi lakcímének megszűntét bejelenteni.

A felperes keresetében tartozása alóli teljes mentesítését kérte arra alapozva, hogy felróható magatartás a bejelentési kötelezettség elmulasztása miatt őt nem terheli. Külföldre utazása előtt az egészségbiztosítási pénztár kérésének megfelelően szüntette meg magyarországi lakcímét, azonban bejelentési

kötelezettségéről tájékoztatást nem kapott. A Fővárosi Munkaügyi Bíróság ítéletével a másodfokú társadalombiztosítási határozatokat az elsőfokú határozatra is kiterjedően megváltoztatta és a felperes visszafizetési kötelezettségét - a részletfizetési kedvezmény meghagyása mellett - 114.048 forintra mérsékelte. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperesnek nem volt szándéka magyarországi lakhelyének felszámolása, csupán gyógykezelés céljából ment külföldre, ezért a felperesnek nem felróható, hogy részletes tájékoztatás hiányában bejelentési kötelezettségét nem teljesítette. A Tny. 84. §-ának /1/ bekezdése értelmében a felperes csak három havi nyugdíjának visszafizetésére kötelezhető.

A jogerős ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. Álláspontja szerint a felperesnek felróható, hogy a Tny. 97. § /3/ bekezdésében meghatározott 15 napos határidővel megállapított bejelentési kötelezettségének nem tett eleget, és nem jelentette be az alperesnek azt a tényt, hogy magyarországi lakóhelyét megszüntetve egy éves időtartamra külföldre távozott gyógykezeltetése céljából. A felperestől az adott helyzetben elvárható lett volna, hogy magyarországi lakóhelyének megszüntetését, s az egy évet elérő külföldi tartózkodását a Tny. rendelkezése alapján az alperesnek bejelentse. Kérte ezért a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Tny. 97. §-ának /3/ bekezdése szerint a nyugellátásban részesülő személy 15 napon belül köteles bejelenteni a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnek minden olyan tényt, adatot, körülményt, amely a nyugellátásra jogosultságát vagy a nyugellátás folyósítását érinti.

A Tny. 84. §-ának /1/ bekezdése értelmében az, aki nyugellátást jogalap nélkül vett fel, köteles azt visszafizetni, ha erre a felvételtől számított 90 napon belül írásban kötelezték. A /2/ bekezdés alapján az /1/ bekezdésben meghatározott idő elteltével a jogalap nélkül felvett nyugellátást attól lehet visszakövetelni, akinek a nyugellátás felvétele felróható.

Az elsőfokú bíróság a Tny. 84. § /2/ bekezdésében foglalt rendelkezés alkalmazásával mérlegelte, hogy a felperesnek felróható-e a nyugellátás felvétele. A Pp. 206. §-ának /1/ bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. A munkaügyi bíróság a

helyesen megállapított tényállás alapján a bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg, hogy a felperesnek a bejelentési kötelezettség elmulasztása nem felróható. A felperes a társadalombiztosítási szerv téves felvilágosításának megfelelően intézkedett magyarországi lakcímének megszüntetéséről, ugyanakkor arról már nem kapott tájékoztatást, hogy ezzel egyidejűleg bejelentési kötelezettség is terheli. Megalapozatlanul hivatkozott ezért felülvizsgálati kérelmében arra az alperes, hogy a felperestől az adott helyzetben elvárható lett volna magyarországi lakóhelye megszüntetésének bejelentése. A társadalombiztosítási szerv téves tájékoztatása, illetve mulasztása következtében a felperesnek a bejelentési kötelezettség elmulasztása nem felróható.

Mindezek alapján a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pernyertes felperesnek a felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felszámítható költsége nem merült fel, ezért arról a Legfelsőbb Bíróságnak a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése alapján határozni nem kellett.

Az eljárás a Tny. 81. §-a alapján illetékmentes.

Budapest, 2007. július 3.

**Dr.Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr.Kovács Ákos sk. előadó
bíró, Dr.Kárpáti Zoltán sk. bíró**

A kiadmány hitelével

bírósági írnok